U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce: **P. B.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 01. 2016, č. j. OAM-1066/ZA-ZA02-P17-2015, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 20. 7. 2016, č. j. 22 Az 4/2016 - 29,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Krajský soud v Brně (dále též „*krajský soud*“) usnesením ze dne 20. 7. 2016, č. j. 22 Az 4/2016 – 29 odmítl žalobu, neboť žalobce ji přes předchozí výzvu nedoplnil a řádně nevymezil žalobní body. Žalobce (dále též „*stěžovatel*“) proti tomuto usnesení podal dne 5. 8. 2016 kasační stížnost. V ní stručně uvedl, z jakých skutkových i právních důvodů usnesení krajského soudu napadá. Požádal však současně o ustanovení advokáta, který by kasační stížnost doplnil a zároveň, aby jej v řízení zastupoval.

Nejvyšší správní soud v návaznosti na tento návrh vyzval stěžovatele dne 12. 8. 2016 pod č. j. 3 Azs 185/2016 - 7 k prokázání osobních, majetkových a výdělkových poměrů. Vzhledem k tomu, že stěžovatel tyto poměry neprokázal, Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 3. 10. 2016, č. j. 3 Azs 185/2016 – 19 návrh na ustanovení advokáta zamítl a současně stěžovatele vyzval, aby podle ustanovení § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „*s. ř. s.*“) ve lhůtě jednoho týdne od doručení tohoto rozhodnutí předložil plnou moc advokátovi pro zastoupení v řízení o kasační stížnosti nebo aby ve stejné lhůtě prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Na tuto výzvu stěžovatel nereagoval.

Uvedené usnesení bylo stěžovateli doručeno vhozením do domovní schránky dne 8. 10. 2016. Nejvyšší správní soud přitom nemá žádnou pochybnost o správnosti doručovací adresy, neboť stěžovatel adresu „*O. Š. X, B.*“ uvedl již v řízení před krajským

soudem a krajský soud mu na tuto adresu doručoval písemnosti. Tutéž adresu stěžovatel uvedl i v kasační stížnosti. Není – li poté stěžovatel schopen v nezbytných lhůtách seznámit se s obsahem doručovaných písemností a včas na ně reagovat, jde tato skutečnost k jeho tíži.

Nejvyšší správní soud uzavírá, že stěžovatel ke dni tohoto rozhodnutí podmínku povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti podle § 105 odst. 2 s. ř. s. nesplnil.

Vzhledem k tomu, že povinné zastoupení stěžovatele je nezbytnou podmínkou řízení o kasační stížnosti, která zde není splněna a tento nedostatek přes výzvu Nejvyššího správního soudu nebyl odstraněn, Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný (srov. § 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 2. listopadu 2016

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu